

NØVN

SAMBAND

MAGNUS GUNNARSSON
MAGGI@SOSIALURIN.FO
TLF 341800 FAX 341801

Á hesum síðum bera vit tíðindi um merkisdagar, so sum rundar føðingardagar, brúdleyps dagar, starvssetanir o.t.

Til minnis um Johonnu Hansen

Sunnudagurinn 22. juli andaðist Johanna Hansen - bráðliga, einans 66 ára gomul.

Á sumri í fjør valdi Johanna at gevast sum dagligur leiðari hjá okkum í Havnar Handverkarafelag.

Hon skuldi nýta sítt otium, saman við unnusta sínum. Johanna var trúgv; hóast hon hevði lagt arbeiði frá sær, var hon javnan inni á gólvnum hjá okkum; og tá fingur vit altíð eitt hugnaligt prát saman.

Mikudagurinn 18. juli var ein av hesum døgum. Tá var Johanna inni á gólvnum, sum hon plagdi, men ikki vistu vit, at hetta var seinasta vitjan hennara hjá okkum.

Tá tóktist hon at vera heilt væl fyri; og fortaldi m.a. at hon gleddi seg til at sleppa út at ferðast saman við Jonny í summer. Men nú vóru bráðliga boð eftir henni.

Johanna var longu í 1940 fyri tí vanlagnu - einans 6 vikur gomul - at missa pápan, sum var kendur og væl umtóktur skipari. Pápin, Jøen Carl Danielsen, av Fløtunum á Strøndum, varð føddur í 1912, so hann var ungur at fara.

Móðir Jóhannu, Sanna á Høvdanum, er í dag 94 ára gomul. Vit sum eru yngri duga ikki rættuliga at fata, hvussu ein ung mamma í 1940 megnaði at fóta sær, tá tilveran gjørdist so ófatiliga trupul. Tí var eisini mangan lætt at skilja, hvussu stóra fyrimynd Johanna hevði í móðir síni. Og ivaleyst lá eisini her ein partur av orsökini til, at luturin hjá Jóhannu ongantíð lá eftir. Vit sum komu at kenna og arbeiða saman við Jóhannu eru henni takksom.

Johanna kom til Havnar, tá hon byrjaði á Preliminærskúlanum í 1954, har hon tók prógv í 1956.

Og longu árið eftir byrjaði drúgv starvstíð hennara fyri sjóvinnufeløginum í Føroyum. Fyrst Føroya Fiskimannafelag,

síðani Føroya Skipara- og Navigatørfelagið og Føroya Maskinmeistarafelag.

Og tíðarskeiðið 2000-2006 var Johanna dagligur leiðari hjá Havnar Handverkarafelag.

Í 1957 varð Johanna sett í starv á skrivstovuni hjá Føroya Fiskimannafelag. Fimmtíðirini eru tiltikin vánalig, og eins og alt samfelagið var meint rakt mundi eisini mangan standa á hjá Fiskimannafelagnum hetta tíðarskeiðið.

Hesa tíðina arbeiddu nógvir føroyingar í Íslandi, og ein heilur hópur fekk tá lön ígjøgnum Fiskimannafelagið. Tá vóru ikki nógvir hentleikar sum nú á føroyskum skrivstovum. Fjarrit kom úr Íslandi til Føroya Fiskimannafelag við nevnum á teimum, sum skuldu hava lön, og hvussu nógvar tímar hvør einstakur hevði arbeiðt. Tá var so uppgávan hjá Fiskimannafelagnum at rokna út, hvussu nógvar hvør skuldi hava og senda peningin við postávísing. So at siga allur peningur var tá fluttur við postávísing, tað var mest sum einasti møguleikin tá í tíðini. Og størsta upphæddin, sum kundi flytast við eini postávísing var 1.000,- kr.

So har vóru nógvar postávísingar at skriva, mangan eisini fleiri til sama mann, - onkur fekk triggjar, annar kanska 4 og fleiri postávísingar. Allar vóru tær skrivaðar og sendar sama dag. Ta ábyrgdina hevði Johanna, og tí var eisini hetta arbeiði í góðum hondum og røkt til fulnar.

Nú er onki arbeiði av slíkum slag eftir. Peningur verður fluttur við teldu beinleiðis inn á konto hjá lön móttakara. Tað arbeiði fekk Johanna eisini prógvað, at hon dugdi til fulnar.

Eftir at Johanna var gift, fór hon heim at arbeiða, meðan børnini vóru smá. Í styttri tíðarskeið var hon kortini til arbeiðis hjá m.a. Zaharias Bech, snikkara-meistara, og hjá Árna Jensen,

sum hevði Teppihandilin í Tórs-gøtu í Havn.

Í 1980 fekk Johanna starv hjá Føroya Skipara- og Navigatørfelag og Maskinmeistarafelagnum, sum tá høvdu skrivstovu saman í bygninginum hjá Havnar Timburhandli á Eystaru Bryggju.

Feløginu fluttu skrivstovuna í 1982 frá Timburhandlinum til bygningin hjá Svend Krosstein, Yviri við Strønd 3. Tey fyrstu árinu var Johanna einsamall á báðum skrivstovunum, men arbeiðið vaks nógv hesi árinu, og frá 1990 arbeiðdi hon burturav fyri Maskinmeistarafelagið.

Hjá hesum báðum feløgnum var nógv arbeiði av at dagføra limalista og samskifta við limirnar. Harumframt skuldi limagjald krevjast inn, og tað var ikki altíð lætt. Tað kravdi bæði tíð og orku, og var mangan drúgt.

Tað var eisini í hesum tíðarskeiði, at teldan gjørdist eitt alt meira vanligt skrivstovuamboð. Og sum á so mongum øðrum økjum, var heldur ikki her nakar trupulleiki hjá Jóhannu. Hon hevði serlig evni til at síggja avbjóðingar heldur enn forðingar. Tað er ein eginleiki, sum hevur sera stóran týdning, ikki minst fyri tey, sum man hevur dagligt samskifti við.

Johanna var á mangan hátt ein sera virkin kvinna, og hon hevði eisini fleiri áhugamál og frítíðarítriv.

Mangan var áhugavert at hoyra Jóhannu siga frá teimum mongu ferðunum, hon hevði verið í øðrum londum og ferðast. Serligan tokka hevði hon til Skotland og Hetland.

Johanna hevði stóran áhuga í enska málinum, og tí er helst ikki neyðugt at siga, at eisini á hesum øki var hon stinn. Væl lá fyri hjá henni at samskifta á enskum, bæði skrivliga og munnliga og um øll lívsins viðurskifti. Tá tað snýr seg um kunnleika og áhugamál um onnur lond var

Hetland hennara hjartabarn.

Johanna var trúgvur gestur í Hetlandi, og har hevði hon nógv vinfólk. Síðani 1984 var Johanna - í fleiri førum meira enn eina ferð um árið - og vitjaði vinir og grannar fyri sunnan.

Á hesum øki var Johanna ein eldsál bæði fyri Hetland og Føroyar.

Johanna hevði mong áhugamál - so mong, at møguligt er ikki her at greiða frá øllum. Vit mugu kortini nevna hennara stóra áhugamál sum radioamatørur; tað gav henni so mangar góðar løtur og minnir. Í hesum sambandi eigur at vera nevnt, at Johanna hevur tosað við fólk úr flest øllum heimsins londum, og tað sum gav henni henda møguleika, var virksema hennara sum „radioamatørur“ í meira enn 30 ár. Øll hesi mongu árinu tosaði hon við sendara sínum við fólk um allan heim.

Í Havnar Handverkarafelag eru vit Jóhannu takksom fyri tað verk hon, sum dagligi leiðari felagsins, hegnisliga legði úr hondum.

Hetta var eitt krevjandi tíðarskeið við broytingum og stórum nýggjum avbjóðingum, serliga tá vit hugsa um tíðina, tá eftirlønargrunnur felagsins fór at virka. Tá byrjaði eitt nýtt tíðarskeið í søgu felagsins.

Í dag kunnu vit ikki annað enn sanna, at eisini hesa uppgávuna megnaði Johanna til fulnar. Hennara arbeiði var altíð væl úr hondum greitt.

Tað hevur havt sera stóran týdning fyri felagið, og fyri limir tess. Tað er við takksema og virðing vit minnst Jóhannu, og hava djúpastu samkenslu við tykkum, ið mist hava. Má hann, sum øllum valdar, veita tykkum ugga og styrki.

Við hesum fáu orðum vilja vit lýsa frið yvir minni um Jóhannu Hansen.

**Vegna Havnar
Handverkarafelag
Eli Brimsvík, formaður**

Seks ferðamannaskip koma afturat

*Fólk hugnaðu sær í Vágshotni
mánadagin, meðan ferðamannaskipini
lógu á Havnini. Í bakgrundini er
ferðamannaskipið Saga Rose*
Mynd: Magnus Gunnarsson

Í góðveðrinum mánadagin vóru tvey ferðamannaskip á Havnini: Saga Rose legði

at á Molanum, meðan Princess Danae lá á redini.

Á yvirlitinum hjá Tórs-havnar Havn sæst, at tilsamans 43 ferðamannaskip boðaðu frá, at tey komu til Havnar í summer. Av hesum hava 36 verið her, meðan okkurt skip hevur avlýst.

Enn eru seks ferðamanna-

skip eftir, sum hava boðað frá vitjan. Næsta skipið sum kemur verður Van Gogh, sum kemur sunnudagin 26. august og seinasta skipið verður Black Watch, sum kemur á Havnina mikudagin 26. september.